

MIDLIFE

Een komedie

door

FRANK DECKERS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. - Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIDLIFE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK DECKERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/019
ISBN: 9789038518640

© Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2 heren)

JAN:

FRANK:

De tramhalte

(Het decor is leeg, enkel een tramhalte staat op het podium. Nog voor het publiek binnenkomt staat Frank op de scène en wacht op de tram. Even later komt ook Jan schoorvoetend aan. Jan is gespannen en zenuwachtig. Hij probeert de aandacht van Frank te trekken.(kuchen enz.) Frank heeft dit echter niet door, waarna Jan nog luider en opvallender begint te kuchen; dit tot ergernis van Frank. Jan denkt even na en gaat daarna op een onnatuurlijke, geforceerde manier naar Frank. Jan staat nu vlak naast Frank en haalt een aansteker te voorschijn.)

JAN: Excuseer meneer, maar hebt u misschien een vuurtje?

(Beiden zien nu dat Jan al een aansteker heeft.)

FRANK: 't Is niet waar. Zeg dat het niet waar is, ZEG DAT HET NIET WAAR IS!

JAN: *(fluisterend)* 't Is niet waar...?

FRANK: Waar komt gij nu zo ineens vandaan?

JAN: *(schaapachtig)* Van ginder...

JAN: En?

FRANK: Hoe en?

JAN: Wel, hoe is het zoal met u?

FRANK: Goed zeker?

JAN: Ah zo.

FRANK: Luistert Jan, ik vind dit hier redelijk raar. Dat gij hier nu zo ineens voor mijne neus staat.

JAN: Ik moest deze tram hebben.

FRANK: Ik meen mij nochtans te herinneren dat ge niet meer tegen mij wou spreken.

JAN: Och Frank, het is ook allemaal zo lang geleden en nu ben ik daar wel over.

FRANK: Over Sonja...

JAN: Ja... *(diepe zucht)*

FRANK: Ik heb zo dikwijls contact met u proberen te krijgen, om het uit te klappen...

JAN: Ge moet er niet meer over...

FRANK: Het was nooit mijn bedoeling geweest om haar van u af te pakken, ik wou..

JAN: Ja, ja ik weet wel..

FRANK: Ge moet begrijpen dat zij met mij..

JAN: *(geërgerd)* JA! *(herpakt zich)* Hoe... hoe is 't nu met haar?

FRANK: Dat zal ik subiet weten, ik ben juist op weg naar de rechtbank. Vandaag wordt onze echtscheiding uitgesproken.

JAN: Oei,.. wel dat is... ik bedoel.... hoe moet het dan verder met de kinderen?

FRANK: Ik heb toch niet gezegd dat ik kinderen heb?

JAN: Ik... heu, ik dacht, ik dacht... ik bedoel ik had dat precies zo ergens horen zeggen zo.

FRANK: Gij spreekt al zo slecht als die hond: Samson, van Samson en Gert. Enfin, dat is allemaal onderling afgesproken, we gaan volledig co-ouderschap doen, dat leek ons het beste voor de kinderen.

JAN: Hoeveel hebt ge er?

FRANK: Twee. Onzen Bram is twaalf en Femke wordt binnenkort vijftien.

JAN: Ah, Femke...heet ze Femke?

FRANK: (*kijkt verbaast*) Ja, en onzen Bram heet Bram. Ik bedoel mijne zoon.. Shit, ge brengt mij helemaal in de war. En ik ben al zo zenuwachtig vandaag voor die echtscheiding en dat gij hier nu ineens voor mijne neus staat. Maar zeg 's, hoe gaat het met u tegenwoordig?

JAN: Wel, hoe moet 'k het zeggen, ik ben de ware eigenlijk nog niet tegengekomen.

FRANK: Ge geraakt niet van 't straat wilt ge zeggen.

JAN: Nee, dat is het niet, maar ik ben nogal kieskeurig.

FRANK: Bedoelt ge dat gij na al die jaren nog altijd vrijgezel zijt?

JAN: Ja, nee allee, ik bedoel ik heb wel iemand gekend, een paar jaar terug. Maar zij was niks voor mij.

FRANK: En waarom niet?

JAN: Ja Frank ge weet, ik ben nogal ne stille, en zij was compleet het tegenovergestelde, ze babbelde uren aan een stuk ik kon daar geen spel tussen krijgen. Ik kon mijn eigen niet meer horen denken. Het was zo erg dat ik er draaierig van werd.

FRANK: Dat is wel typisch vrouwelijk, dat tetteren. Sonja kon dat ook goed.

JAN: (*mistroostig*) Ja, Sonja....

FRANK: Maar zeg, ge kunt misschien terug uw kans wagen, nu ze terug vrij is.

JAN: (*geërgerd*) Het is helemaal niet grappig, ik heb daar nog veel verdriet van gehad.

FRANK: Het was niet bedoeld als grap, ik flapte dat er zomaar uit.

JAN: Ja, daar zijt ge altijd goed in geweest.

FRANK: Ik snap er de ballen niet meer van; wat is hier eigenlijk de bedoeling van? Ge spreekt mij hier aan, ge vraagt hoe het met mij is, maar telkens als de naam Sonja valt begint ge ambetant te doen.

(*Geluid van aankomende tram.*)

Ha! Gered, ginder komt den tram aan, (*gaat naar voor*) allee 't was plezant, tot binnen een jaar of tien.

JAN: Frank, wacht 's, hebt gij morgenavond uw kinderen?

FRANK: Nee, waarom?

JAN: Wel, ik zit tegenwoordig terug in ons vroeger stamcafé.

FRANK: 't Kroegske? Dat is toch al jaren gesloten?

JAN: Het is terug open, komt ge niet af?

FRANK: Luister, Ik weet niet of..

JAN: *(beteuterd)* Alstublieft Frank.

FRANK: Allee 't is goed, als ge dan maar niet constant over Sonja zit te lullen.

JAN: Nee nee, dat is beloofd, tot morgen, om een uur of negen. *(gaat af)*

FRANK: *(bedenkt dat Jan ook op de tram stond te wachten, roept in de richting van Jan)* Hey! Moest gij uwen tram niet hebben?

(Black-out.)

Het café

(Op de scène staat rechts vooraan een tafeltje en twee stoelen, er staan twee flesjes bier. Jan zit ongeduldig te wachten, na enige tijd komt Frank binnen. Jan doet teken naar Frank.)

FRANK: Wel wel, hier wordt ge terug gekatapulteerd in de tijd. *(gaat zitten)*

JAN: Ja ongeloofelijk hé en ik kom hier zelfs nog mensen van vroeger tegen: den dikken Tist, de Cola, zelfs Greet van Janneke Boem.

FRANK: Greet? Met de turbospleet? Allee we zullen maar 's klinken, schol.

JAN: Alles goed afgelopen gisteren?

FRANK: Welja, zo goed als het kan natuurlijk, plezant is anders. Maar het is goed dat het eindelijk officieel is, ook voor de kinderen Dan is dat voor hun ook duidelijk. Gij hebt toch geen kinderen hè?

JAN: Nee, niet echt.

FRANK: Hoe, niet echt? Wat is dat nu voor een antwoord?

JAN: Het is te zeggen, Marie-José had er al twee van haar eigen.

FRANK: Is dat die babbelkous waar ge gisteren over bezig waart?

JAN: Ja, en ik had zo graag ne zoon of een dochter van m'n eigen gehad maar het heeft niet mogen zijn.

FRANK: En haar kinderen dan? Ik bedoel, als ge zo zot zijt van kinderen dan...

JAN: VARKENS waren het, varkens met een frank bakkes. Wat dat die allemaal tegen hun moeder durfden zeggen, dat houdt ge niet voor mogelijk.

FRANK: Wat zeiden ze dan?

JAN: Frank, ge weet dat ik niet van lelijke woorden hou, maar pakt van mij aan dat het heel erg was.

FRANK: Zo erg kan dat toch niet geweest zijn. Kom, hang de flauwe nu niet uit en geeft zo eens een voorbeeld.

JAN: *(kijkt geniepig rond, voorzichtig)* Onnozel kut. Strontwijf. Dien trant.

FRANK: Ge moet daar niet te zwaar aan tillen zo'n aankomende pubers die kramen van alles uit om interessant te doen.

JAN: Ze waren vier en zes.

FRANK: *(lacht)* Amai. Dan waren die wel heel vroeg aan het puberen.

JAN: In de week waren ze wel op internaat.

FRANK: Dan was het tijdens de week toch wat rustiger.

JAN: Was dat maar waar.

FRANK: Wat bedoelt ge?

JAN: Ze had nogal een gezonde seksuele appetijt.

FRANK: Waar woont die?

JAN: Als ge elke dag vier tot vijf uren in dat bed uw best moet doen, en als het dan nog niet genoeg is. Oh Frank, op den duur was 'k een wrak, een levend lijk.

FRANK: Jawadde.

JAN: En hulpstukken dat ze had.

FRANK: Voor hare mixer of wat?

JAN: Voor hare mixer? Ja. Zo kunt ge 't ook zeggen. Seksspeelgoed! Wel drie beautycases vol.

FRANK: En ik die dacht dat ge nog nooit iets had meegemaakt. Hoe lang zijt ge er dan bijgebleven?

JAN: Een maand of drie toch.

FRANK: Allee, tot het 'spellement' versleten was dus.

JAN: Maar ik denk daar liever niet te veel aan terug.

FRANK: Gelijk hebt ge. Ge moet vooruit zien in het leven. Lullen over vroeger da's voor oude venten.

(Het gesprek valt even stil, Jan zit er nogal zielig bij.)

Amai, da's hier nogal nen ambiance hé zeg! Zo ne zure kop da gij trekt, dan was het in de rechtbank nog plezanter.

JAN: Gij zijt ook nog geen haar veranderd gij..

FRANK: Was dat maar waar, mijn haar hing vroeger bijna tot op mijn gat.

(Frank ziet dat Jan er ongelukkig bijzit en wil het gesprek een andere wending geven.)

Zeg, weet ge dat nog met die pillamp?

JAN: Hm?

FRANK: We stonden daar aan den toog en we waren al goed zat. En toen wou ik met u wedden wie het meeste haar op zijn gat had staan. De cafébaas deed het licht uit en scheen met een pillamp recht op ons gat!

JAN: Frank! Alstublieft. Ik wil dat niet weten, 't is gênant.

FRANK: Arré lap, 't is weeral niet goed. Dan wilt ge ne mens al eens opfleuren.

JAN: Opfleuren. Met te zeggen wie van ons het meeste haar op zijn gat heeft staan....
Ja sorry, het is waar ik moet u niet opzadelen met mijn liefdesperikelen en mijn zielestroerselen.

FRANK: Uw watte?

JAN: Mijn wijverij en mijn hetegatterij! Om het eens in uw taalgebruik om te zetten.

FRANK: Zeg weet ge dat nog... in Den Blauwe Leeuw? DE dancing van de streek.
Daar waren de grieten ook altijd heet en gereed.

JAN: Ja voor u misschien wel.

FRANK: Gij hebt ook uw kansen gehad ...

(Voorplan licht uit, achterplan verlicht.)

Flash-back 1 - DANCING

(Dancing eind jaren '70. Frank en Jan staan aan de zijkant van de scène, naast de dansvloer. Beiden hebben lang haar en gaan uit de bol op bv. "Wild Thing", daarna volgt er een slow, Bv. "Nights of white satin" Frank port Jan aan want hij heeft een kandidate gezien. Beiden reageren enthousiast. Het meisje wenkt naar Jan, deze kijkt verbaasd rond zich heen.)

FRANK: Die griet wil met u dansen!

JAN: *(geen reactie)*

FRANK: Oké. Als gij ze niet wilt dan... *(stap naar voor)*

JAN: *(trekt hem terug)* Nee nee, het is MIJ dat ze wil. *(gaat naar de dansvloer)*

(Frank kijkt rond met het nodige spel, richting publiek, en vraagt werkelijk iemand ten dans. Indien dit lukt wordt dit geïntrigeerd in het spel, tijdens de slow komt Jan vroegtijdig terug. Daarna wordt de dame of juffrouw terug weggeleid.)

FRANK: Awel?

JAN: Ze liep ineens naar buiten.

FRANK: En gij gaat niet mee?

JAN: Hoe dat? Waarom? Ze was haar sacoché vergeten in hare auto.

FRANK: Ik ben direct terug. *(af)*

JAN: Wat gaat die nu doen? Haar sacoché helpen zoeken misschien, Amai, dat meiske zag er wel een toffe uit, en zoals die mij vastpakte... Hohoho.. ja, Janneman, ge hebt beet kameraad. Dat hebt gij nu eens goed gedaan! *(stilte)* Waar blijft ze nu toch? Want ik ben er helemaal klaar voor. HA! I am the greatest! *(stilte)* Nu blijven ze toch heel lang weg. Zou ze nen platte band hebben? *(stilte)* Shit! Shitshitshitshitshit! Hoe stom van mij, nu had ik eens prijs en nu is hij er mee weg. Die stinkende rotten hond, ik had het kunnen weten. Dat stuk vrouwenversierder is niet te betrouwen.

(Ondertussen komt Frank terug op, steekt hemd in broek enz., en wuift iemand na.)

FRANK: Alles oké.

JAN: Hoe alles oké?

FRANK: Opdracht volbracht.

JAN: Huh?

FRANK: Sacoché teruggevonden!

JAN: Waar dat?

FRANK: Op de achterbank.

JAN: Hoe dat?

FRANK: Ze lag erop.

JAN: Wie... waarop.. waar?

FRANK: Dat meisje.. op haar sacoché.. op de achterbank.

JAN: En jij op haar zeker?

FRANK: Euh.. ja.

(Frank en Jan bekijken elkaar onzeker aan. Dan begint Jan eerst langzaam, daarna uitbundig te lachen. Frank pikt halverwege aan, eerst ongemakkelijk en geforceerd, om daarna Eveneens uitbundig mee te lachen.)

JAN: Waarom lacht jij?

FRANK: Waarom lacht jij?

JAN: Och dat meisje was toch niks voor mij.

FRANK: Dat is waar jij verdient beter.

JAN: d' Er zijn er al lelijker verzopen.

FRANK: Da's juist.

JAN: Zo'n griet die met elke gast meegaat: BLEIK!

FRANK: Ge zegt daar zo al iets.

JAN: Walgelijk.

FRANK: Degoutant.

JAN: Zeg maar gewoon vies.

JAN + FRANK: BLEUCH!

JAN: Bedankt hé.

FRANK: 't Is gère gedaan, maat.

(Licht uit.)

Het Café

FRANK: Ja, dat was toch ne plezante tijd.

JAN: Nogal ja.

FRANK: Allee jong, elk weekend feest: eerst hier in 't Kroegske ons pot toe drinken en dan naar Den Blauwe Leeuw. Zeg weet ge nog toen dat ik met die twee grieten..

JAN: Zeg, hebt ge toevallig gene foto bij van Femke?... En van uwe zoon?

FRANK: Euh, ja, ik denk het wel, wacht.. *(zoekt in portefeuille)* Hier zie, maar toen waren ze nog klein. Kijk, dat is onzen Bram in zijn voetbaltenueke.

JAN: Oh...Femke, op de schoot van...Sinterklaas, is zij hier niet een jaar of vijf?

FRANK: Ja 'k denk zoiets ja, ja juist! Ze vroeg voor hare Klaas zo'n soundmixradioke maar dat was overal uitverkocht. Geblét dat ze toen heeft gedaan, snottebellen lang.

JAN: Femke met haar rossekopke.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

